СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

РІК LVI. Ч. 59. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СУБОТА, 13-го БЕРЕЗНЯ 1948. No. 59. JERSEY CITY and NEW YORK, SATURDAY, MARCH 13, 1948. VOL. LVI.

ТРИ ЦЕНТИ в Зл. Д. Америки; ПЯТЬ ЦЕНТІВ Закордоном. Тел. „Свободи": BErgen 4-0237, 4-0807 — Тел. У. Н. Союзу: BErgen 4-1016 THREE CENTS in the United States; FIVE CENTS Elsewhere

ПРЕЗИДЕНТ НАЗИВАЄ „БРЕХНЕЮ" ПОСУДЖУВАННЯ ЖИДІВ В НЕЛЬОЯЛЬНОСТІ

Вашингтон, 11 березня. — Президент Труман незвичайно гостро осудив колюмніста в образковім щоденнику Ню Йорк Мірор, який у понеділковім виданні написав, що президент в розмові з одним нюйорським редактором назвав нюйорських жидів „нельояльними". Труман сказав, що це є „брехня на цілій лінії. Це я тверджу з таким притиском, як це можна лише зробити". Потім він додав, що така брехня є добрим матеріялом до читання в виборчім році. Вістка про розмову Трумана з видавцем газети в справі жидів заінтересувала ввесь політичний світ, тому вийшла спекуляція, хто написав про це новинку.

Труман не назвав по імені автора колюмни в Ню Йорк Мірор, але опісля письменник Дру Пірсон, який дописує до Мірору, оприлюднив таку заяву: „Мені прикро сказати, що наведена частина з розмови між президентом Труманом та нюйорським видавцем була аж надто докладна; одначе я радий, що президент змодифікував тепер свої непогамовані слова".

ДЕМОНСТРАЦІЯ В СПРАВІ ПОДІЛУ ПАЛЕСТИНИ ПЕРЕМІНИЛАСЯ НА ОВАЦІЮ ДЛЯ ВОЛЕСА.

Ню Йорк, 12 березня. — Александер Файнберґ у своїм звіті в щоденнику Ню Йорк Таймс про демонстрацію в справі поділу Палестини, пише таке: „Комуністи й ліві провідники робітничого руху зібрали вчора 10,000 учасників до паради й здвигу для висловлення свого протесту в справі Палестини." Опісля описує, як то молоденькі і добре здисципліновані комуністи підняли свій боєвий клич „солідарніність на завжди" і як перейшли вулицями міста серед снігу й граду і спинилися в Медисон Сквер Парку. Головою комітету, який започаткував параду був Бен Ґолд, предсідник опанованої комуністами юнії кушнірів. Коли похід спинився на площі, тоді демонстрація перемінилася на маніфестацію для кандидатури Генрія Волеса, який прислав привіт комітетові. При нагоді дісталося добре теперішньому урядові під проводом Трумана, коли виголошував промову нововибраний пробольшевицький конгресмен Ліо Айзаксон. Дальше промовляли комуністи: Ирвинґ Поташ, Бенджамин Дейвис, і деякі комунофіли. Конгресмен Віто Маркантоніо прислав лише привіт. Промовці згадували, що в параді брало участь 46,000 людей.

ПРОВІДНИКИ ЕЛЕКТРИЧНОЇ ЮНІЇ ВИСТУПАЮТЬ КОМІТЕТУ КІО.

Ню Йорк.—Юнія електричних робітників та машиністів, третя щодо числа в Конґресі Індустріяльних Організацій, виступила з Комітету Політичної Акції цеї Організації на знак протесту. КІО домагається, щоб юнії йшли солідно проти кандидатури Генрія Волеса, а головні урядовці юнії, Алберт Дж. Фицджералд та Джюліюс Емспак, знані зо своїх прокомуністичних виступів, стоять за підтримку.

ПРОВІДНИКИ ПАЛАТИ ХОЧУТЬ ЗНАТИ ФАКТИ ПРО ОБОРОНУ.

Вашинґтон. — Цілий республиканський провід палати репрезентантів рішив зажадати від секретаря оборони, Джеймса Форестала, щоб він подав їм дати про оборону після того, як переведе конференцію з членами головного штабу. Провідники не хочуть придавати цьому жаданні алармуючого вигляду, одначе твердять, що кружляють різнородні поголоски та тому вони хочуть знати, про що йде справа. Таке домагання є набувале і в історії американського парляментаризму. Нема нічого сказано, чи на такій нараді мали б бути теж і провідники сенату.

З Флориди наспіли вісті, що там в м...й базі у Кій Вест відбуваються наради провідників генерального штабу над складенням плянів оборони. Наради скликав Форестал, а в них бере участь лише 10 осіб. Конгресмен Карл Гіншо попоставив в палаті репрезентантів домагання, щоб злучений головний штаб негайно виготовив цілковитий плян оборони. Тому, що між членами штабу панує непорозуміння в засадничих справах, Гіншо заявив, що проволока з укладанням плянів є потрясаючою серед теперішніх відносин.

НАУКОВЦІ ПРОТИ НАХАБНОСТИ КОНГРЕСОВОЇ КОМІСІЇ.

Ню Йорк. — Сто пятьдесять науковців, під проводом поета і давнішого помічника секретаря стейту, Арчибалда Мек-Ліша, оприлюднили протест проти поступування комісії Неамериканських Діянь палати репрезентантів в справі провірки льояльности д-ра Едварда Кондона, директора Бюра Стандардів. Науковці називають таку поведінку терором і твердять, що це перешкоджає науковим дослідам.

ЗАВОДЯТЬ ЦЕНЗУРУ НА НОВИНКИ.

Вашинґтон. — Команда Повітряних Сил недопустила до оприлюднення в газетах плянів для суперсонічної ракети XC-1, хоч вони вже були поміщені в картонах, порозсиланих до різних військових станиць. Команда подає забезпеку, як причину такого зарядження.

КОМІСІЯ УХВАЛИЛА ОБТЯТИ ПОНАД 4 БІЛЬЙОНИ З ПОДАТКІВ.

Вашинґтон. — Сенатська фінансова комісія одобрила 10 голосами проти 1, щоб обтяти $4,772,600,000 з проєктованого приходу з податків на рік 1948-49. Голосування було безпартійне, бо в ньому брали участь як республиканці так і демократи.

Інтереси Америки загрожені італійськими виборами

Вашинґтон, 11. березня. — Одиниці, відповідальні за ведення американської політики, слідкують з пильною увагою за кожною передвиборчою подією в Італії. До виборів, які там мають відбутися 18. квітня, підготовляються однако комуністи і їх противники, які є тепер при владі. Вашинґтонські урядовці не зраджуються з своїми плянами, одначе деякі члени конгресу не закривають своїх думок в цій справі. Вони твердять, що нам нема як ждати, аж комуністи в Італії заберуть підступом владу в свої руки, коли то вже буде запізно їх стримати. Отже конгресмени дораджують Америці недопустити комуністів до скріплення своїх позицій, заки вони ще посягнуть по владу. Коли Америка буде лише приглядатися подіям в Італії, як це було досі, то після італійських виборів сама Америка може опинитися в такому положенні, що буде мусіти передати комуністам свою владу. Про такі погляди між конгресменами довідується Марк Соливан, колюмніст щоденника Гералд Трибюн.

ПРЕЗИДЕНТ ПРОТИ ВЛАДИ КОМУНІСТІВ.

Вашинґтон. — З нагоди річниці Доктрини Трумана, в якій заповідали перед роком, що вона забезпечить мир для світу, президент відбув пресову конференцію. Коли його запитали, чи він дальше певний світового миру, він відповів, що він захитаний тепер у своїй вірі в такий мир. Президент заявив теж, що він противний допущенні комуністів до китайського уряду. При цій нагоді він сказав, що Злучені Держави загалом не хочуть бачити комуністів у ніякому уряді світа, якщо це можна осягнути. На його думку, комуністи вірять у такий уряд, що починається згори, отже це тоталітарна держава.

МАРШАЛ ЗНОВУ ВЗИВАЄ ДО ХОЛОДНОКРОВНОСТИ.

Вашинґтон. — На зібранні Федеральної Ради Церков в Америці, яке відбулося в єпископальній катедрі, секретар стейту Джордж К. Маршал поновно висловив погляд, що тепер треба холодного розуму при вирішуванні політичних справ і не допускати до вибуху пристрастей. На зібранні був теж президент Труман, який пильно прислухувався виводам Маршала. Згадуючи про порозуміння між 16 европейськими державами, Маршал твердив, що це довело до замітного політичного порозуміння, яке було мрією довгих років.

„МІСТЕР ЧОРЧИЛ БУДЕ ВБИТИЙ ЗАВТРА ВПОЛУДНЕ".

Лондон, 11. березня. — Вчора ввечорі невідома людина зателефонувала до поліції в Саутгемптон, остерігаючи, що „містер Чорчил буде вбитий завтра вполудне". Поліція негайно кинулася до телефонного автомату, звідкіль телефоновано, але там вже нікого не було. Хоча осторогу вважається за жарт, проте Скотленд Ярд делеґував окрему сторожу для охорони відомого британського державного мужа.

ПРЕЗИДЕНТ ДОМАГАЄТЬСЯ 55 МІЛЬЙОНІВ ТИМЧАСОВОЇ ДОПОМИ ДЛЯ ЗАКОРДОНУ.

Вашинґтон. — Президент Труман звернувся листовно до предсідника палати репрезентантів Джозефа В. Мартина, щоб конгрес признав тимчасово $55,000,000 наглої допомоги для Італії, Франції й Австрії, заки це буде ухвалений Плян Маршала. Президент звернув увагу на найновіші події в Европі, кажучи, що вони вимагають негайної акції для видужання Европи.

З огляду на погіршення теперішнього світового положення, сенат рішений перевести в пятницю, 11. березня, голосування над Пляном Маршала для допомоги Европі. Панує загальне переконання, що Плян перейде вимаганою більшістю голосів.

Провідники республиканської більшости в палаті рішили, щоб в законопроєкті про допомогу для видужання Европи вставити теж і військову допомогу для Китаю, Греції й Туреччини, не зважаючи на це, що секретар Маршал противний такому плянові.

ВИБУХ АРАБСЬКОЇ БОМБИ В БУДИНКУ ЖИДІВСЬКОЇ АГЕНЦІЇ

Єрусалим, 11. березня. — Сьогодні в будинку Жидівської Агенції вибухла підложена арабськими терористами бомба, вбиваючи 11 жидів. 86 осіб були поранені, в тому 35 важко. Розрив бомби зробив велике спустошення в будинкові, знищуючи майже всі приміщення. Бомбу підложив один арабський терорист, що приїхав до будинку вкраденим автом американського генерального консуля. На авті був американський прапор і його не провірювано. Сам терорист опісля безслідно зник і вважають, що він перейшов кордон до Сирії.

БОЛЬШЕВИКИ ПОБАЧИЛИ АМЕРИКАНСЬКУ НАФТУ

Лейк Соксес, Н. Й., 11. березня. — Советський представник в Економічній і Соціяльній Раді обвинувачував сьогодні Америку, що її становище в справі Палестини диктується „американськими нафтовими інтересами". Діло в тому, що американський делеґат виступив проти советської пропозиції безпосереднього вибору трьох експертів до економічної ради, яка в майбутньому мала б нормувати господарську співпрацю між жидівською і арабською державами. Советська пропозиція перепала.

Чехословацькі комплікації в ООД

„ДЕЛІКАТНА СПРАВА" В РАДІ БЕЗПЕКИ; Д-Р ПАПАНЕК ЗВЕРНЕТЬСЯ ДО МАЛОЇ АСАМБЛЕЇ.

Лейк Соксес, Н. Й., 11. березня. — Виступ голови чехословацької делеґації в О.О.Д., д-ра Яна Папанека, проти Совєтського Союзу з обвинуваченням за довершення комуністичного перевороту в Чехословаччині під загрозою ужиття сили та домагання до Ради Безпеки прослідити справі і поставити большевиків під міжнародний суд, викликав велику констернацію в цій міжнародній організації, в якій засідають теж большевики та їх сателіти. Д-р Папанек сьогодні гостро критикував генерального секретаря О.Д. Триґве Лі, що той представив його справу як „не-державне внесення". Д-р Папанек стверджує — і це всі знають — що він є офіціяльним представником Чехословаччини з усіми потрібними повновластями від міністра закордонних справ Яна Масарика. Після такого поставлення цеї „делікатної справи" в Раді Безпеки, д-р Папанек сьогодні заявив, що він тепер ще звернеться до Малої Асамблеї О.Д., яку, як відомо, большевики бойкотують. В дипломатичних колах вважають, що Папанекові буде важко зайняти чехословацьке місце теж в Малій Асамблеї, але натомість існує можливість, що видвигнення там справи советської окупації Чехословаччини перебере на себе один з 51 членів цеї інституції. Тимчасом д-р Папанек заповідає і розгортає щораз ширшу акцію в обороні своєї країни. Він заявив, що дальші інструкції він прийматиме тільки від президента Бенеша, а не від московського квіслінґа Ґоттвальда, що наставлений премієром Чехословаччини.

АМЕРИКА ЗНОВУ ВИДВИГАЄ ПЛЯН ОБМЕЖЕННЯ ПРАВА ВЕТА.

Лейк Соксес, Н. Й., 11. березня. — Американська делеґація в О.Д. знову видвигає плян обмеження великодержавного права вета в Раді Безпеки, якого надуживають большевики, параліжуючи практично всю роботу цеї міжнародної організації. Згідно з новим американським пляном право вета мало б бути обмежене тільки до справ, як іде про примусове переведення в життя постанов О.Д. Плян буде обговорений и Малій Асамблеї і опісля мав би бути вирішена Заг. Зібранням.

СОВЕТИ ЗАПОВІДАЮТЬ КОМПРОМІС В СПРАВІ АВСТРІЇ.

Лондон, 11. березня. — Советський представник на конференції заступників міністрів закордонних справ чотирьох великодержав, що підготовляють тут вже від непамятного часу мировий договір з Австрією, заповів сьогодні советський компроміс. Діло в тому, що досі розмови застрягли в „мертвій точці" з огляду на советське домагання до т. зв. німецьких посілостей в Австрії, що означало б господарську руїну країни. Советський представник заповів компроміс, але відмовився давати будьякі дальші вияснення на цю тему.

ЗАХІДНО-ЕВРОПЕЙСЬКИЙ ОБОРОННИЙ СОЮЗ

ПРИГОТОВАНИЙ ВЖЕ ДОГОВІР ЗАХІДНО-ЕВРОПЕЙСЬКИХ КРАЇН ВІДКРИВАЄ НОВУ ДОБУ ЕВРОПЕЙСЬКОЇ СПІВПРАЦІ.

Брюсель, Бельгія, 12 березня. — Представники 5 західно-европейських країн: Британії, Франції, Бельгії, Голандії та Люксембургу закінчують вже проєкт договору взаємної оборони, який досі не має ще прецеденсу в історії та який відкриває цілком нову добу в співпраці европейських народів. В договорі залишається ще тільки вирішити кілька другорядних подробиць і він буде підписаний в Брюсель наступного тижня. Він означає західно-европейський державний союз в повному розумінні того слова, створений на базі взаємної оборони, включаючи не тільки европейські, але й заморські території згаданих країн. До союзу в майбутньому можуть приступити теж інші країни, якщо на кожну з них погодиться кожна з теперішніх договірних держав. Інші країни могли б теж лише частинно перебрати зобовязання договору, напр. економічні й культурні, що передбачуться головно для західної Німеччини. Атака на будьяку з договірних країн означатиме автоматично спільну оборону для всіх. В тій цілі переведеться далекойдучу стандаризацію поодиноких армій, як щодо зброї, так і вишколу. Проте, подробиці будуть встановлені таємно відповідними генеральними штабами та міністерствами оборони.

ОБОРОННИЙ СОЮЗ — ЦІЛЛЮ ФРАНЦУЗЬКОЇ ЗАКОРДОННОЇ ПОЛІТИКИ.

Париж, 11 березня. — Французький міністер закордонних справ, Жорж Бідо, вияснив сьогодні в парляменті головні прінципи теперішньої закордонної політики Франції, стверджуючи, що її головною ціллю є „якнайшвидше і якнайширше зорганізувати оборонний союз Европи". Згадуючи про договірні повязання Совєтського Союзу зі своїми сателітами, Бідо заявив, що західна Европа має право й обовязок поробити відповідні заходи для самооборони. Він у подробицях вияснив становище Франції до поодиноких актуальних справ і ствердив, що французька закордонна політика покривається з такою ж інших демократичних країн, головно Америки та Британії. Парлямент більшістю 419 голосів проти 183 комуністів ухвалив міністрові довіря.

БРИТАНСЬКІ ЛЕЙБУРИСТИ ПРОТИ „КРИПТО-КОМУНІСТІВ".

Лондон, 11 березня. — Урядова сьогодні британська Лейбуристська партія рішила почати негайну акцію проти десятка своїх „крипто-комуністичних послів" в парляменті, які в домашній і закордонній політиці йдуть по лінії комуністів. Якщо вони не провірять свого становища, їм при найближчих виборах будуть відтягнені партійні мандати.

АМЕРИКАНЦІ КРИТИКУЮТЬ ГРЕЦЬКУ АРМІЮ.

Атени, 11 березня. — В річницю проголошення Доктрини Трумана, яка передбачує американську допомогу народам, що боряться проти большевизму та яка відносилася насамперед до Греції і Туреччини, американська військова місія в Греції приготовила звідомлення, в якій гостро критикується грецьку армію. В звідомленні сказано, що грецьке командування не потрапило повести наступу проти большевицьких партизанів, хоча грецька армія переважає їх числом та озброєнням.

СОВЄТСЬКЕ ПОВІДОМЛЕННЯ ПРО СМЕРТЬ МАСАРИКА.

Москва, 11 березня (Ройтер). — Совєтська преса надрукувала сьогодні без коментарів коротке урядове повідомлення про смерть Яна Масарика. Рівночасно передруковано велику промову квіслінґа Ґоттвальта про „нові прінципи чеської політики".

ВІДЛОЖЕНО АВСТРІЙСЬКО-ЧЕСЬКІ ПЕРЕГОВОРИ.

Відень, 11 березня (АП). — Австрійське міністерство торгівлі сьогодні повідомило, що австрійські торговельні переговори, які мали початися 17-го березня, відложено на „неозначений час".

ПАРЛЯМЕНТАРНА КОМЕДІЯ В БОЛЬШЕВИЦЬКІЙ ЧЕХОСЛОВАЧЧИНІ.

Прага, 11 березня. — Чеський парлямент зпід знаку диктаторської „нової демократії" ухвалив сьогодні одноголосно заяву довіря Сталіновому квіслінґові, премієрові Ґоттвальдові. 70 послів було неприявних, 8 з них вже зрезиґнували, а доля інших невідома. Віддано теж „останню честь" вбитому Масарикові, заявляючи, що він був „приятелем" комуністів, а до смертельної депресії його довела „західна реакція".

ЩЕ ОДНО ПОЛІТИЧНЕ „САМОГУБСТВО" В ЧЕХОСЛОВАЧЧИНІ.

Прага, 11 березня. — Сьогодні тут офіціяльно повідомлено, що в місцевій тюрмі поповнив самогубство провідник чеської Національно-соціялістичної партії на Моравії, Йозеф Гарод. В повідомленні сказано, що він був заарештований під закидом шпигунства та що перед смертю він видав ще трьох чеських послів. Тут ніхто не сумнівається, що Гарода большевицькі кати затортурували на смерть.

КОМУНІСТИ ВІДМОВЛЯЮТЬСЯ СУДИТИ НАЦІСТІВ.

Мюнхен, Німеччина, 11 березня. — Керівник комуністичної партії на Баварію, Гуґо Ерліх, сьогодні повідомив, що всі члени комуністичної партії, які якнебудь зайняті в німецьких т. зв. денацифікаційних судах, що судять бувших націстів, повинні зрезиґнувати зі своїх постів з днем 15-го березня. Не годиться судити своїх однодумців.

SVOBODA
UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N.J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

ПЕРЕДПЛАТА:		SUBSCRIPTION RATES:	
На рік	$7.00	One year	$7.00
На пів року	$3.75	Six months	$3.75
На три місяці	$2.00	Three months	$2.00
В Джерзі Сіті і закордоном:		**Foreign and Jersey City Rates:**	
На рік	$10.00	One year	$10.00
На пів року	$ 5.25	Six months	$5.25
На три місяці	$ 2.75	Three months	$ 2.75
Число з понеділка (англійською Частиною):		Monday's issue (the Ukrainian Weekly, English language supplement):	
На рік	$2.50	One year	$2.50
На пів року	$1.50	Six months	$1.50

Classified Advertising Department, 597—7th Ave., New York 18, N. Y. BRyant 9-0582.

Кожна зміна адреси коштує 10 центів.

За оголошення редакція не відповідає.

Адреса: **"SVOBODA," P. O. Box 346. JERSEY CITY 3. N. J.**

ЩОБ ДОПОМОГА НЕ ПРИЙШЛА ЗАПІЗНО!

Президентові Труманові признають „моральну відвагу" за те, що не зважаючи на виборчий рік і свою власну кандидатуру на президента держави, він не іде на уступки південним політиканам і стоїть вперто при своїм домаганні „громадянських свобід", в тому, очевидно, й для нігрів. Це означає, що Південь піде у цьогорічних виборах проти нього й Демократичної партії. Та якщо б президент Труман через це перепав, то він програв би в боротьбі за високі принціпи, а тим самим виграв би морально. Таке читаємо навіть в республіканських газетах, що є великим признанням для кандидата противної партії.

Подібної відваги вимагають тепер від президента Трумана теж і в міжнародніх конфліктах, звязаних зо совєтською територіяльною агресією.

Генрі Гезлит дораджує в „Ню Йорк Таймс" з 10 березня доконче рятувати Фінляндію і не дати їй попасти цілковито в лабети Кремля. Він припускає, що Фінляндія знов ставила б опір московській агресії, як би мала надію, що дістане попертя збоку скандинавських держав, Швеції, Норвегії та Данії, себто тих, що по Фінляндії стануть черговими жертвами московського імперіялізму. Та скандинавські держави не згодяться зложити заяву про спільну допомогу Фінляндії, поки їм самим не загарантує незалежности та територіяльної ненарушимости та Юнія західно-европейських держав, яка тепер твориться з Великої Британії, Франції, Бельгії, Голандії й Луксембурґу. Знов Юнія, пише Гезлит, не може дати такої гарантії, а навіть і сповнити свого власного завдання, коли не дістане політичної й мілітарної гарантії збоку Злучених Держав. Ініціятива такої гарантії, каже він, повинна вийти вже тепер від самих Злучених Держав, бо це означало б, що Америка рішена розрахуватись з московською агресією теж і мілітарно. Як таке станеться, пише Гезлит, Росія буде довго думати, чи далі забирати чужі землі.

Джордж Филдинґ Еліот, відомий колумніст, пише в „Ню Йорк Пост" з 9 березня на ту саму тему і прямо взиває президента Трумана станути перед конгресом і заговорити ясно та одверто про совєтську загрозу та предложити конгресові до ухвали програму гарантії допомоги усіми силами тим, що ставитимуть опір совєтській тиранії. Еліот іде ще так далеко, що вимагає не тільки посилення збросння, але й проголошення надзвичайного стану в Америці.

Подібних голосів є тепер більше. Є загальне побоювання, що Злучені Держави через президентські вибори готові ще більше спізнитись з проголошенням мілітарних гарантій, як це було в часі агресії Гітлера. Як в боротьбі з німецькою загрозою, так і тепер не мине Злучених Держав мілітарна гарантія і допомога теж і в боротьбі народів з московським імперіялізмом. Іде тільки про те, щоб американька гарантія була завчасу проголошена конгресом. Щоб так сталося, треба президентові здобутись це й на цю „відвагу" і представити цю справу конгресові. Така ініціятива, згідно з конституцією, належить до нього.

Золота Сторінка Срібної Землі

В річницю проголошення державности Карпатської України.

Девять років тому, дня 15-го березня 1939 року вибраний народом Сойм Карпатської України проголосив вирішену вже попереднього дня урядом державну незалежність цеї найменшої частини широкої української землі. Тоді Сойм одноголосно ухвалив такі закони:

1. Карпатська Україна є незалежна держава.

2. Назва держави є: Карпатська Україна.

3. Карпатська Україна є республіка, на чолі з президентом, вибираним Соймом Карпатської України.

4. Державна мова Карпатської України є українська мова.

5. Барва державного прапору Карпатської України є синя і жовта, при чому синя барва є горішня, а жовта долішня.

6. Державним гербом Карпатської України є дотеперішній краєвий герб, (медвідь у лівім срібнім півполі і чотири сині та три жовті смуги в правому півполі) та тризуб св. Володимира Великого.

7. Державний гимн Карпатської України є „Ще не вмерла Україна".

8. Цей закон обовязує зараз од його прийняття.

Негайно після ухвалення того закону, на трибуну вийшов премієр Карпатської України, о. д-р Августин Волошин, та схвильованим голосом проголосив:

„На підставі параграфів 1-го і 3-го прийнятого Соймом закону ч. 1., проголошую Карпатську Україну Вільною, Суверенною Карпатською Українською Республикою". Приявні посли і публика встають з місць та однодушним „Ще не вмерла Україна" потверджують слова премієра. Негайно після того Сойм одноголосно вибирає д-ра Волошина першим президентом карпатсько-української республики.

Проголошення державної незалежности Карпатської України попередили цілий ряд подій тих грізних 1938 і 1939 років, але в основному це був вислід національного відродження цеї найменшої і рівночасно найбільш занедбаної частини української землі.

Вже під час першої світової війни Карпатська Україна була зголосила свою **є д н і с т ь** зі своїм українським материком. Після розвалу української держави та її поділу між російського і польського наїзників, Карпатська Україна дісталася Чехословаччині, що рівночасно перебрала на себе міжнародне зобовязання дати цій частині української території повну автономію. Проте, українцям довелося на неї ждати, аж доки над самою Чехословаччиною не завис грізний пястук гітлерівської Німеччини. Після відомої конференції в Мюнхені чехословацький уряд почав здійснювати свою обіцянку. Карпатська Україна дістала автономію і негайно почала будову своеї власної держави на цій українській „Срібній Землі", що кілька місяців опісля записала справді одну золоту сторінку в історії України. Бо як на Чехословаччину почала наступати гітлерівська орда і як чеський нарід без одного вистрілу запхав шию в гітлерівське ярмо, як недавно запхав його так само в петлю Сталіна, то українська „Срібна Земля", з не цілим мільйоном мешканців, поважилася тоді сама одна тільки виступити проти волі Гітлера та кровю своїх синів захищати свою землю перед мадярською навалою, що сунула на неї з наказу Гітлера. Кожному ще в живій памяті та макабрична оргія, що її спиводу Карпатської України були вчинили, побравшися за руки всі вороги українського народу, від большевицької Москви починаючи, через Гітлера, Польщу, Мадярщину і на Румунії кінчаючи. Всі вони як навіжені підняли в один голос „Расп'ни її", Карпатську Україну, і почали самі розпинати. З усіх боків на один помах гітлерівського пальця кинулись на неї як гієни: з півдня мадярська навала, з півночі польські диверсанти, навіть чехи, що не мали відваги сказати слова спротиву проти гітлерівської навали на їх землю, сікли кулеметами в поодиноких випадках українських січовиків, що майже голіруч захищали свою батьківщину. Тоді як весь світ дрожав перед брутальною силою гітлерівської военної машини та за ціну проблематичного миру готов був віддати йому на поталу половину світу, українці випустили перший стріл проти гітлерівського **і м п е р і я** лізму і перші пролляли кров в боротьбі проти нього.

Карпатська Україна не встоялась, бо не могла встоятись. Вже того самого дня, як проголошено її державну незалежність, карпатсько-українські січовики і в їх рядах теж уродженці галицьких рівнин і лісистої Волині, широких степів Наддніпрянщини і навіть далекої Кубані та всіх закутин неосяжної української землі боролись і вмирали за волю і честь української нації.

Минулих від того часу девять років до непізнання змінили не тільки політичну мапу Европи, але й ціле обличчя світу. Ці, що тоді розпинали Карпатську Україну, сьогодні самі розпяті тим самим ворогом, що тоді був і залишився ворогом України. Вже тільки мокре місце залишилось після кровожадного **С т а л і н о в о г о** спільника Гітлера, з наказу та при допомозі якого його мадярський сателіт підписав тоді й на себе сьогоднішній вирок смерти, ставляючи себе на послуги чужого імперіялізму проти України. Теж сама Карпатська Україна продовжує переживати одну трагедію за другою, але своєю поставою в тих грізних часах вона стала безсмертна. Бо ці вогні любови, патріотизму, посвяти і геройства в боротьбі за волю, що їх тоді на карпатсько-українських полонинах своєю кровю запалили Січовики, розгоряються щораз більше у величезне полумя боротьби цілого українського народу за свою честь і свободу. З боротьби і крови карпатсько-українських січовиків та всіх їх попередників зродилась сьогоднішня УПА. Пролита в обороні Карпатської України кров ще більше скріпила той фундамент, на якому український нарід від віків здвигає свою величну будівлю, на імя якій: Самостійна, **С о б о р н а** Українська Держава.

Микола Чубатий.

Старий колоніяльний лад згинув, новий повстав

Голяндська королева Вільгельміна, промовляючи недавно по радіо, підкреслила значення, яке можуть мати вільні републики Голяндської Індії для успішности Пляну Маршала в справі відбудови західної Европи. В часі тої промови вона кинула таку фразу: „Колоніяльна система вже пропала"! Така заява володаря держави, яка розвинула колоніяльну систему якнайширше та боронила її аж до останніх часів, свідчить найкраще, що позаевропейський світ уляг радикальним перемінам.

Народи дотеперішних колоній Великої Британії, Франції та Голандії в Азії й на островах Індійського Океану здобувають один за одним політичну свободу і час їх безконтрольної залежности від Лондону, Парижа та Гаґи, належить вже до минулого. Економічне використовування тих країн також добігає до кінця. Тепер ці народи, здобуваючи політичну самоуправу, коли хотять оставати в якімсь свобіднім союзі зі своїми дотеперішними метрополіями, то роблять це свобідно.

Вже в останніх місяцях відзискала повну свободу Індія, яка керує тепер своєю долею так, як собі того сама бажає. Чи дві держави індійського півострова — Індія та Пакістан будуть звязані з Британською спілкою вільних народів (Камонвелт), це залежить від них самих. Сусідна Бурма зовсім унезалежнилася від Лондону і британський губернатор, пожелавши новому урядові найкращого розвою, покинув їх країну, від десяток літ колоніяльно правлену та експлоатовану.

Лондон підготовляє широку автономію для мешканців Маляйського Півострава, а Франція думає над створенням держав Індокитаю.

Найбільше впертим оборонцем колоніяльного ладу була Голяндія, власник найбагатшої колонії на маляйських островах, так званої Індонезії. Одначе супроти політичного поступу мешканців тих пребагатих країн і цей наскрізь колоніяльний нарід мусів піти на далекойдучі уступки та дати згоду на повстання Сполучених Республик Індонезії в дуже свобідній спілці з давним материм краєм.

Донедавна ще напів дикі племена Африки теж здобувають якусь самоуправу, хоч їм далеко ще до політичної зрілости. Одним словом колоніяльна система 17-го, 18-го та 19-го століття пережилася. Кожен нарід здобуває природне право бути власним господарем на рідній землі. Часи політечного панування та економічного визиску далеких европейських метрополій на наших очах кінчаться.

Та застановляючися над причинами того явища слід признати, що до покінчення колоніяльної системи багато причинилися таки самі метрополії. З одного боку експлоатуючи підлеглі народи, вони не могли відмовити їм основних свобід людини: свободи слова, преси, науки та взагалі культурного розвою. В той спосіб під колоніяльною владою підлеглі народи скоро культурно дозрівали, зглядно відроджували свої старі цивілізації та дозрівали до власного політичного життя.

Річ природна, що заінтересовані держави бачили цей культурний та політичний поступ колоніяльних народів, одначе спиняти його не могли, бо це було противне їх основним поняттям про свободу людини.

(Докінчення на стор. 3-тій).

ДВІ ЧЕСЬКІ КАПІТУЛЯЦІЇ

Радієвий доповідач, який звідомляв минулої середи про самогубство чеського міністра закоронних справ, Яна Масарика, додав від себе заввагу: „Цілої правди може й ніхто не довідається". Може й так, але більша правдоподібність, що уся правда таки вийде наверх. Правда про капітуляцію колишнього куклового президента Чехословаччини, Еміля Гахи, нині, наприклад, уже відома. Навіть про капітуляцію останнього виборного президента Чехословаччини, Едварда Бенеша, вже появляються деякі подробиці. Їх передає Павел Тіґрід, кореспондент пресової агенції **Ю н а й т е д** Прес, під датою 9. березня з Мюнхен.

Тіґрід твердить, що Бенеш піддався комуністові Клементові Ґотвалдові внаслідок зради свого власного міністра оборони, Людвика Свободи, який міг був при допомозі війська недопустити комуністів до влади. Коли Бенеш побачив, що міністер війни перейшов на бік комуністів і чеська армія опинилася під наказами його ворога, щойно тоді він завагався, що дальше робити. Та рішальним аргументом для повної здачі Бенеша була загроза Ґотвалда, що він арештує всіх некомуністичних міністрів. З другого боку Ґотвалд дав запоруку особистої свободи для тих міністрів, якщо Бенеш прийме його умови. Ґотвалд навіть сказав Бенешові, що нема різниці, чи Бенеш підпише настановлення нового міністерства, чи ні; бо на площі св. Вацлава, при якій находиться палата президента, стоять в поготівлі тисячі змобілізованих робітників, які на даний знак вмаширують до палати і тоді президент не може рахувати на ніяку оборону. Після такої погрози Бенеш скапітулював, і, на ділі опинився в неволі Ґотвалда, а цей однаково не дотримав обіцянки про свободу некомуністичних міністрів.

Оці вісті передає Тіґрід на підставі інформацій від одного провідника Чеської Католицької Народної Партії, який утік з Праги 24 години раньше, заки була замкнена чеська границя і опинився в Мюнхені. Опісля туди приїхали ще інші чеські втікачі і на підставі їх свідоцтва Тіґрід зіставив події, які слідували одна по одній в такім поряку:

19. лютого приїхав до Праги літаком совєтський підсекретар закордонних справ, В. А. Зорін, який давніше був послом до Праги. Зорін привіз з собою наказ Москви до чеських комуністів для переведення перевороту. В неділю 22. лютого президент Бенеш вислав письменне повідомлення до своїх міністрів і деяких послів, що він не піддасться диктатові комуністів і не настановить нових міністрів. У понеділок 23. лютого Бенеш візвав до себе міністра оборони, Людвика Свободу і цей обіцяв йому, що останеться разом з ним без огляду на події. Впродовж 24 годин Свобода зрадив Бенеша і видав без його відома проклямацію з заявою, що чеська армія ніколи не піде проти народу. „Нарід" в значенні комуністів, як пояснює Тіґрід, це самі комуністи. Водночас Свобода усунув з військової служби сотки льояльних офіцирів і на їх місце назначив комуністів. Того самого дня ввечір Ґотвалд предявив Бенешові свої домагання. Наступного дня, 25. лютого, Бенеш прийняв резиґнацію демократичних міністрів, а на їх місце назначив комуністів і таких, яких йому подиктував Ґотвалд. Бенеш прийняв диктат, заприсягнув нових міністрів і виїхав до свого дому в Сезімово Усті, де він тепер перебуває вязнем.

(Докінчення на стор. 3-тій).

ВАЛЕРІЯН ПІДМОГИЛЬНИЙ

СИН

Оповідання

5)

І дедалі, то легше ставало йому й спокійніше. Приспані голодом мрії огортали його. Він гадав про машину, якою можна напустити дощ. Що таку машину можна збудувати — він був того певний. Йому уявлявся величезний паровик, може сто разів більший за паротяг, яким він приїхав, і довга-довжезна дуда, і встромлено її аж у окіян. По тій дуді тягне воду сюди, а тут її кидає догори й вона падає дощем. Під ним красуються ниви, наливають зерно, хилять додолу важкий колос... А дядько Степан каже, — що ми — дурниця, так собі — плюнь та розітри. А потяг — теж тьху? А єроплан? А лістричество? О, він читав, — скрізь лістричество буде. Та тільки ж народ — хоч кілок на голові теши. Он Тиміш Удовенко, що пана вигонив був та з червоною хусткою через груди ходив, про свободу кричав — тепер собі до комерції взявся; по хліб їздить та каже:

— Чого це ви, люди добрі, не зберетесь та не всипете мені гарячих коло зборні за те, що я вас із пантелику збивав?

А вчитель каже:

— Комуна — це дуля тобі під ніс.

Дурний народ! Хліба хай датудь, кажуть. Без комуни жили. Скрізь про смерть... Мале й старе — смерть, смерть. Мов нічого на світі немає. А самі на місці сидять — ну, й косить їх...

— Дурні, — голосно промовив він і примітив щось непевне. Він злякано підвівся й озирнувся навкруги. Коло його, замість учора початої паляниці, лежав тільки невеличкий обламаний окраєць. Він не вірив своїм очам; він нахилився, глянув під піл — чи не впав бува де шматок. Не було, не було. Це він з'їв паляницю, не помічаючи за думками. Жах налив йому душу; він стояв, мов здерев'янілий.

— Падлюка я, — шепотів він; — падлюка, стерво. Матір пограбував.

З туги, з ненависти до самого себе він аж посірів. На матір соромно було глянути, гидко було почувати урчання свого шлунку. Він махнув рукою.

— Пропадай усе!

В йому мов щось урвалось і стало йому байдуже. Поволі він витяг з-під матері лахміття, взяв удочку і накопав черви; черви були глибоко й він довго колупав ціпком суху землю. Потім він пішов до річки. Спека на дворі нагнала на його ще більше байдужжя. Він ішов, як сновида.

Ось і річка. Васюренко спинився. Вода лежала перед ним спокійна, нерухома, одбиваючи на своїй рівнині так само завмерло, безхмарне небо. Пісок і камінь пекли ноги.

Він роздягся й почав прати. Без жалю бив жовте, аж руде з бруду дрантя об камінь, тер піском і полоскав. Потім повісив його на камінях сохнути, а сам, голий, взявся до ловитьби. Блукав з каменю на камінь, закидаючи вудочку. Один бобир піймався — він тримав його в руці, — а більше не бралось. Посохла білизна, приходили корови пити, купались діти. Васюренко кинув пійманого бобиря у воду й почвалас додому.

***

Вдома він не міг знайти собі місця. Сів за хатою, але перейшов у сіни; тут було прохолодно, і він ліг, але нудьга й безнадія були з ним поруч. Він встав і знову вийшов на подвір'я — сонце пахнуло йому просто в обличчя, над головою тягнулося небо, як розпечений килим, і навкруги була тиша та завмерлі хати.

— Та як же це я? — гадав він, — як же я не примітив? Ех, сказано: голодне-безпам'ятне.

Васюренко раз-у-раз ворушив цю думку, і дедалі тоскніше ставало йому й гидкіше. Голова його була похила й руки мляві. Він окинув оком завалений льох, бур'ян у дворі й свою хату у рямцях.

— Егей, — промовив він голосно, — приходять кінці. Хто хоч хату продати може, а мені зась.

Проте, не такий він, щоб лягти та смерти ждати. Кажуть, що з курію хоч поганий, а єсть пожиток. Борошно якось із нього роблять. Піти, розпитатись.

Він насунув на лоба картуз і пішов до зборні.

Коло зборні, як і завжди, вся громада. Баби окремо, чоловіки самі, а часом зійдуться — тоді здіймається галас. Так і сьогодні — всі в одній купі. Посередині стара Кандзюбиха, а проти неї дядько Степан, розпатланий, без картуза.

— Дурна ти баба, — каже він, — дожила до сивого волосу, а розуму кат-ма.

— А ти проклятий! — гукала баба, — а ти антихрист! Стороніться люди добрі, в йому сатана сидить! Підіть самі в город, подивіться. На свої очі бачила — Миколи Угодника ікона нова стала, Матері Божої — нова, і Вшестя нове. Народу — не пройдеш, а большевики нагаями розгоняють. Боже мій, ото ж чудо! Велить Бог терпіти, милость свою являє. Пригубилась я, навколішки впала, Господи, питаю, чи буде врожай? І чую — шепотить хтось: буде врожай. Ріжте мене на шматки, коли брешу!

(Дальше буде).

Д-р Іван Німчук.

Д-Р СТЕПАН БАРАН

ЯК ГРОМАДСЬКИЙ ДІЯЧ, ПУБЛІЦИСТ І ЛЮДИНА.

2)

Вертаючись до політичної діяльности д-ра С. Барана, пригадаємо ще, що в рр. 1918-1919 був він членом Національної Ради ЗУНР, яка була органом законодатним, себто парляментом, і державним секретарем земельних справ у першому Уряді ЗУНР під проводом д-ра Костя Левицького, з яким наш Ювілят співпрацював тісно довгі роки і про якого висловлюється завжди з великим пієтизмом. Після відступу українських військ зі Львова 21. листопада 1918 р. наш Ювілят, що переходив саме тоді тяжку грипу, мусів залишитися в місті, де переховувався спершу серед знайомих жидів, а потім у нашій Духовній Семинарії, звідки по кількох місяцях повелось йому виїхати за кордон. Там став головою місії до ЧСР в справі допомоги чи радше доставни зброї та амуніції для У. Г. А. На жаль, та допомога вже не дійшла до нашого краю, бо під натиском польської армії ген. Галлера, озброєної і вивінуваної у Франції, наша армія враз з Урядом перейшли в половині липня 1919 р. за Збруч.

Дальші етапи політичної діяльности Ювілята такі: Від кінця жовтня 1919 до половини липня 1920 р. був заступником голови Всеукраїнської Національної Ради в Камянці на Поділлі, якої головою був адвокат Михайло Корчинський. В тому часі виготовив д-р Степан Баран проєкт конституції Української Народньої Республіки, що його й ухвалила Всеукраїнська Національна Рада. Дещо пізніше, вже як член Державної Комісії в Тарнові, виготовив він другий проєкт конституції УНР, прийнятий згаданою Комісією. В переїзді за кордон у характері ревізора українських дипломатичних місій арештували його поляки в Дзедицах і перевезли до військової вязниці у Львові на Замарстинові, звідки вийшов на волю по кількох тижнях.

Діяльність Ювілята за Польщі вже більше відома. Крім безчисленних промов, виголошених на вічах, зібраннях і нарадах у цілому краю, крім виступів на терені польського сойму, де був одним з найпильніших послів, опрацьовуючи не тільки промови на пленумі й різних комісіях, але також численні інтерпеляції, меморіяли та проєкти, в тому числі й проєкт автономії українських земель у Польщі (до спілки з сенатором Володимиром Децикевичем), внесений у соймі в грудні 1938 р., та не прийнятий маршалком з формальних причин, треба сказати ще дещо про величезну працю Ювілята як оборонця в політичних процесах. Скільки праці й нервів коштує кожна така оборона, знають хіба тільки одні оборонці, та ще й підсудні і пресові справоздавці, що сидять на журналістичних лавах. Тим більше треба подивляти гарт духа і видержливість д-ра С. Барана, що він виступав оборонцем у кількох таких процесах, де згори було відомо, що для підсудних не буде помилування та що вони мусять згинути. До таких великих політичних процесів належали: 1) Наглий суд проти 12-х обвинувачених під проводом кол. старшин УСС і УГА Дмитра Шереметі і Василя Мельничука, що відбувся в листопаді 1922 р. в Чорткові. Обвинувачені прибули до Галичини як озброєний відділ ізза Збруча і відповідали за вбивство польського учителя Березовського, кандидата до варшавського сойму (це було в часі виборів, від їх українське населення Галичини тоді бойкотувало). Д-р С. Баран боронив разом з проф. д-ром Володимиром Старосольським обох головних обвинувачених і він сам один — бо нерви проф. Старосольського не витримали — провів з ними останню ніч і товаришив їм по черзі на місце екзекуції. 2) Наглий суд — теж на тлі саботажів — проти кільканадцятьох обвинувачених, молодих селян під проводом ремісника Павлишина, що відбувся у вересні 1923 р. в Золочеві і закінчився засудом трьох перших обвинувачених на смерть, що його там і виконано. Це був перший у Галичині процес проти членів Української Військової Організації (УВО). 3). Наглий суд проти молодих селян Голояда і Пришляка, обвинувачених за приналежність до ОУН (за видання наказу вбити здогадного конфідента поліції), що вібувся в Тернополі 1932 р. Обох підсудних повисили у великодний четвер того ж року. 4) Наглий суд у тому самому році в Сяноці проти чотирьох лемківських селянських хлопців з Ліського повіту, обвинувачених за бунт проти влади; притоку до того дала неофортунна спроба усунути панщизняний хрест з одного місця на друге. І цей процес закінчився засудом трьох обвинувачених на смерть та одного на досмертну вязницю, але всі вони завдяки заходам українських послів вийшли після амнестії вже по році на волю.

Та крім цих наглих судів виступав д-р С. Баран як оборонець ще в цілій низці інших політичних процесів, що відбувалися проти молодих українців у Польщі перважно за приналежність до ОУН (за переховування зброї, за поширювання нелегальних летючок і т. п.). Найбільший щодо числа підсудних, справді монструальний процес, де він виступав оборонцем, відбувся в Рівному на Волині в 1932 або 1933 р. На лаві підсудних — суд відбувався в найбільшій залі міста в тамошньому кіні — засіло коло 250 українців з цілого повіту, яких рівенський староста покарав за співання „Ще не вмерла Україна" після концерту Шевченка (замість наказаного владою і почартого хором на сцені „Еще Польска не згінела") драконськими карами: кількадесятьох з них дістали по два роки вязниці та по 2,000 п. зол., решта дістала менші кари — разом усі на стокільканадесять літ вязниці і понад 100,000 зол. гривни, що переходило матеріяльну спроможність неодного з покараних. Розправа, що відбулася внаслідок відклику покараних, закінчилася повною компромітацією старости. Оборона стягнула на розправу за посередництвом польського соціялістичного посла Недзялковського кореспондентів варшавської преси, які наробили з цього приводу багато шуму і суд розправу відложив, а потім уморив і всю справу. Перший раз за Польщі виступав д-р С. Баран як оборонець у процесі проти адв. д-ра Теодора Ваня, що відбувся в 1921 р. у Львові за події з часів українсько - польської війни 1918 р. в Золочеві. Другий процес, що мав ширше значіння, в якому Ювілят виступав оборонцем, відбувся теж у Львові (з кінцем грудня 1921 р.) проти о. Глібовицького, пароха Жабя, та його сина богослова, обвинувачених за державну зраду (допомога в переході бригади УГА ген. Кравса літом 1920 р. через Карпати на закарпатську територію в Ч. С. Р.). Останній раз виступав в процесі за вбивство голови читальні „Просвіти" Михайла Лапчака комуністами в с. Настасові 1937 р. Після того в політичних процесах виступати вже не міг, бо саме в тому часі вийшла заборона послам боронити в політичних процесах. Але й так нема ніодного окружного суду в Галичині і таксамо на Волині й Холмщині, де наш Ювілят не виступав би як оборонець у політичних процесах. При цьому він — попри свою важку й відповідальну працю оборонця — знаходив завжди час на те, щоб чи то в часі самого процесу чи негайно після його закінчення засісти до його зреферування і висилки експресом (бувало й досвіта) до львівського „Діла", в якого річниках завдяки д-рові Баранові можна знайти докладний опис всіх тих дуже численних українських політичних процесів, що в них він брав участь як оборонець. Та тут ми приходимо вже до публіцистичної і наукової діяльности Ювілята, яку треба представити дещо ширше.

(Дальше буде).

Праця американського Червоного Хреста за 1947

За 1947 рік Американський Червоний Хрест допомагав в 306 нещастях, катастрофах, що навідали Злучені Держави. В квітні того року Тексас — Оклагому навістили найгірші за минулих десять років вихрі. В Тексас Сити під час вибуху й вогню загинуло понад 500 осіб. Повені в червні розлялися в семи середньо-західних та східних стейтах. У вересні потерпіли стейти на побережжі Мексиканського Заливу від страшних бур та повені. Страшні пожежі відбулися в жовтні в Новій Англії.

Майже $11,000,000 уділив Червоний Хрест на допомогу 305,000 особам. Щодо видатків на допомогу в часі нещасть, то 1947 рік був найбільш коштовним за минулих десять років.

З нещасть і катастроф, які навістили 46 стейтів та Аляску, було: 142 пожеж, 50 повеней, 41 вихрів, 3 уреганів, 21 інших бур, 30 вибухів, кілька менших землетрусів, залізничих та летунських нещасть і чимало інших.

В допомоговій праці в часі загальних нещасть співпрацювали з Червоним Хрестом: Державне Бюро Погоди, військо; місцеві, стейтові та федеральні уряди, а також сотки інших організацій та окремих осіб. Червоний Хрест давав медичну допомогу, помагав направляти та відбудовувати доми, постачав необхідні хатні меблі, худобу і знаряддя для фармерів, знаряддя праці для ремісників, аби могли знова заробляти на життя.

Допомога в часі нещасть була тільки частиною праці Червоного Хреста. Поверх 275,000 добровільних робітників Червоного Хреста дали 25,000,000 годин праці. Пошито 2,565,200 предметів одягу та інших речей на допомогову акцію як в самій країні, так і за морем. Кантинні робітники обслужили яких 3,145,000 осіб, що рівняється майже цілому населенню міста Шікаго. Автомобілева служба зробила 668,600 подорожувань проїхавши разом яких 8,800,000 миль, віддаль в 352 разів довкола світу.

Червоний Хрест помагав громадським установам виконувати їх працю на користь громади. Добровільні робітники Червоного Хреста працювали в шпиталях, добродійних організаціях, сиротинцях, в домах для старих, сліпих, німечих.

За останні роки Американський Червоний Хрест поширив свою працю по охороні здоровля. До програми праці в цій ділянці належать: курси першої помочі, охорони перед нещасними випадками, безпека на воді, як рівнож курси домашнього догляду за хорими та курси відживлення.

На кінець 1947 року було яких 2,000 станцій першої помочі Червоного Хреста на великих шляхах в різних частинах країни. Крім цих станцій на кінець 1947 року оперувало яких 10,000 „рухомих відділів" першої помочі, на автомобілях.

За минулий рік поверх 118,000 осіб скінчили курс домашніх доглядачок хорих. Норски Червоного Хреста зробили 351,000 відвідувань до тих родин, що потребували їх помочі.

Червоний Хрест не забув також про свою традиційну відповідальність — турботи за вояків, ветеранів та їх родини. При військових постах та шпиталях, як тут в країні, так і за морем, є представники Червоного Хреста, які помагають полагоджувати різні персональні справи. Вони не раз виконують ролю живого звязку поміж вояком, що опинився далеко від дому, та його родиною.

Представники Червоного Хреста помагають підготовляти різні розвагові програми для тих, що перебувають в шпиталях. В шпиталях для ветеранів все ще перебуває поверх 100,000 осіб. Для опіки над ними Червоний Хлест співпрацює з адміністрацією тих шпиталів. За минулий рік робітники Червоного Хреста помогли ветеранам, або їх рідним, випотнити яких 1,095,832 жадань до уряду за виплатою.

За минулий рік до Червоного Хреста надійшло яких 40,670 прохань про відшукання рідних, чи приятелів. Більше як тре-чверти тих прохань були про тих, сліди яких загубилися в часі останньої війни.

Упродовж місяця березня Американський Червоний Хрест провадить кампанію за збіркою фонду, який уможливить продовження широкої діяльности на 1948-49 рік. Потрібно $75,000,000 для Червоного Хреста з його 3,751 відділами.

Як казав голова Червоного Хреста, Б. О'Коннор, оголошуючи збірку за фондом на 1948 рік: „Червоний Хрест тримається найліпших традицій, шукаючи нових способів служення народові, нового світла, нових шляхів для поліпшення добробуту громад та цілого нашого народу".

Загальна Рада.

ДВІ ЧЕСЬКІ КАПІТУЛЯЦІЇ

(Докінчення зі стор. 2-гої).

Оці події наступали одна по одній з такою швидкістю, що не було мови натіть про складання плянів якогось опору або оборони проти заздалегідь придуманих плянів Москви.

Так було в Чехословаччині тепер, а як було за Гітлера і Гахи?

Події, звязані з капітуляцією Еміля Гахи, до якої приневолили його німці перед 9 роками, описала Млада Радлова, дочка Гахи, на міжнародньому воєнним суді в Нірнбергу, дня 13. січня 1948 р. Ті події наступали по собі в такім порядку:

Дня 14. березня 1939 р. її повідомили телефонічно з Берліна, що Гітлер домагається негайного приїзду в Берлін її батька. Разом з батьком і деякими секретарями вона приїхала туди того самого дня в 11 год. вночі і там на залізничій станції стрінув їх радник німецького міністерства закордонних справ, барон Ернст фон Вайзеекер. Він відвіз їх до готелю „Адлон". Коли вони ждали в готелю, урядовець чеського посольства в Берліні повідомив Гаху, що німецькі війська перейшли чеську границю біля Моравської Остравии і зводять бій з чеськими військами. Незабаром явився в готелю прибічник Гітлера, Карл Брандт і встрикнув Гасі якусь медицину. Млада Радлова думала, що це якийсь наркотик для оголомшення її батька.

У північ приїхав до готелю міністер фон Рібентроп і наказав Гасі їхати до Гітлера. В годині 5 рінку Гаха вернувся від Гітлера перемучений, пригноблений і побліднім. Він переповів дочці свою стрічу з Гітлером в такий спосіб:

Гітлер довго кричав до Гахи, грозив і домагався підписання документів в справі капітуляції Чехословаччини. Як скінчив Гітлер, починав кричати Герінг. Потім заявив він Гасі: „Якщо ви не підпишете капітуляції, я накажу змести Прагу з лиця землі. Хай західні держави знають, як справно працює повітряна флота Німеччини". Тоді Гаха скапітулював. Наступного дня, 15-го березня 1939 р. в год. 11 ранку президент і його два прибічники виїхали з Берліна. Потяг їхав поволи і приїхав до Праги в год. 10 ввечір. З залізничої стації приїхав Гаха до палати, але його випередив Гітлер: в палаті вже були німецькі війська.

З тих описів виходило б, що спонукою до капітуляції обох президентів не був страх за їх особисту долю й свободу, а за долю чеського народу. Гаха боявся збомбардування Праги, Бенеш арешту міністрів і громадянської війни. Та між обома капітуляціями є основна різниця в тому, що Гаха уступив під наказом споконвічних ворогів чеського народу, тобто німців, а Бенеш з наказу вимріяних самими чехами їх приятелів, тобто росіян і з доручення особистого Бенешового приятеля — Сталіна. Трагедію збільшає факт, що наказ виконали яничари чеського роду — комуністи — і їх попутчики без ніякого збройного опору чеської влади і чеської армії.

АДРЕСИ УКРАЇНСЬКИХ ДОПОМОГОВИХ КОМІТЕТІВ В АМЕРИЦІ І В ЕВРОПІ

Злучені Держави Америки:
UNITED UKRAINIAN AMERICAN RELIEF COMMITTEE, Inc., P. O. Box 1661, Philadelphia 5, Pa.

Бельгія:
Comite Ukrainien de Secours en Belgique, 23, rue de Industrie, Bruxelles, Belgium.

Англія:
1) Central Ukrainian Relief Bureau, 218 Sussex Gardens, Paddington, London W. 2, England.
2) Ukrainian Relief Committee in Great Britain, 388 Cheetham Hill Road, Manchester 8, England.

Італія:
Comitato Ucraino d'Assistenza ai profughi Ucraini in Italia, Passeggiata del Gianicolo 7, Roma, Italia.

Канада:
Ukrainian Canadian Relief Fund, P. O. Box 2136, Winnipeg, Man., Canada.

Аргентина:
Comite Ucranio de ayuda a las victimas de guerra, Calle Victoria 676, Buenos Aires, Argentine.

ЗАГАЛЬНІ ОРГАНІЗАЦІЇ:
UKRAINIAN CONGRESS COMMITTEE OF AMERICA
P. O. Box 721, Church St. Annex, New York 8, N. Y., U. S. A.
UKRAINIAN CANADIAN COMMITTEE
711 McIntyre Building, Winnipeg, Man., Canada.

Що писала "Свобода" тому 40 років?

12. березня 1908 р.

ВИБОРИ ДО ГАЛИЦЬКОГО СОЙМУ.

З курії сільських громад відбулися 27. лютого вибори на послів до Галицького Сойму. Вибрано 53 поляків, 11 українців, 9 москвофілів і 1 русина. З українців вибрані: Тимко Старух, Іван Кивелюк, Антін Старух, Захар Скварко, Іван Сандуляк, Михайло Содомора, д-р Кость Левицький, д-р Евген Олесницький, Павло Думка, д-р Іван Макух, Лазар Виничук. Національно-демократична українська партія поставила своїх кадидатів у 45 округах, радикали в 9 округах, соціял-демократи в 2 округах. Москвофіли поставили кандидатів у 28 округах. При виборах впало на українських кандидатів 3,184 голосів, а на москвофілів 1,887 голосів. Це були посередні вибори, значить вибирано наперед виборців по громадах, а опісля вони голосували на кандидатів.

НАРОДНЄ ВІЧЕ В БРУКЛИНІ.

Старанням Бр. св. Тройці відбудеться в Брукліні, Н. Й., дня 14. березня народнє віче в Дюї Гол, під ч. 77 Норт 6-та вулиця. Предметом віча будуть такі справи: 1. Безробіття, його причини й самодопомога; 2. Біжучі українські справи в Америці.

НА РОБОТУ ДО ВУГЛЯНИХ МАЙН З ПРИЧИНИ БЕЗРОБІТТЯ.

Українець Данило Сенюк з Бутте, в стейті Монтана, пише: Потрібно негайно 10,000 робітників до копалень вугілля. Платять по $3.50 за 8 годин денно. Найдешевша їзда з Ню Йорку до Бутте коштує $45.15.

З ЦЕРКОВНИХ СПРАВ У КАНАДІ.

Законопроект для заінкорпорування Чина Св. Василія Великого в Канаді перейшов уже третє читання в домініяльним парляменті. Незабаром ЧСВВ стане заінкорпорованою установою, на яку можна буде записувати українські церкви замість на французьких єпископів. — Катол. єпископ Паскаль з Принс Алберти виїхав недавно до Риму, щоб там обговорити справи гр.-катол. церкви в Канаді.

СКЛАДКИ НА УКРАЇНСЬКИЙ ІМІГРАЦІЙНИЙ ДІМ У НЮ ЙОРКУ.

Після віча за заложення українського Імігрийного Дому в Ню Йорку почали громадяни складати жертви. Тимчасовий комітет Імігрийного Дому виказує у своїм складі такі імена: Т. Довгань, А. Цурковський, о. Н. Підгорецький, о. Ст. Макар, А. Бучак, О. Косовий, П. Ярема, І. Лазорчик, І. Ардан. Комітет доводить, що на ведення Імігрийного Дому можна зібрати між американськими українцями $8,000 річно й взиває людей до жертв. Тимчасовий касієр, І. Лазорчик, приймає жертви. Подана його адреса: 515 Іст 70 вул. в Ню Йорку. Комітет повідомляє, що на цю ціль будуть вжиті гроші з Бурси в сумі $1,500, а з Народного Фонду при Союзі $1,000.

Старий колоніяльний лад згинув, новий повстав

(Докінчення зі стор. 2-гої)

Якось так немов припадково складається, що ліквідація колоніяльного порядку приходить 1948-го року, себто рівно по сто літах, як в середущій Европі заломилися старі абсолютні монархії, а маси визволилися соціяльно через знесення панщини. Одначе одночасно, як колоніяльна система капіталістичних держав західньої Европи заломилася, на сході Европи та в її центрі повстають нові колоніяльні народи під владою Совєтів. Наново ожила панщина з примусовою працею. Наново повстали абсолютні держави з диктаторською владою на цілім просторі північної та середущої Азії, як теж східної і середущої Европи. Повстали там держави залежні тільки від одної колоніяльної метрополії — від Москви.

Народи, що опинилися під владою червоного Кремля стратили зовсім політичну свободу. Вони також стратили свободу економічної самоуправи, бо вся економія того простору достосована до інтересів Росії. Народи, які входять в склад Советського Союзу поставлені на становищі правдиво колоніяльних народів без якоїнебудь політичної та економічної самоуправи. Становище України в Советськім Союзі є найкращим прикладом нової колонії політично і культурно гнобленої та економічно експлоатованої.

Народи-сателіти позірно ще мають свою політичну самоуправу та економічно ведуть самі свої справи, але на ділі вони є вповні під диктатом Росії. Не інтерес поодиноких народів є головним мотивом їх політичного та державного життя, але інтерес Росії, до якого то інтересу всі народи-сателіти мусять достосувати свою політику.

Водночас з повстанням нової колоніяльної системи російської метрополії наново, як перед 1848 роком, відродилася панщина, себто примусова праця під розкази великого поміщика, яким в цім випадку є совєтська державна влада та Політбюро Комуністичної Партії. Яка буде доля цеї обновленої колоніяльної системи та як довго вона потриває, нині годі знати. Одно певне, що утримувана тільки насильством й то над народами, які цивілізаційно поступили, мусить завалитися й то в недовгім часі.

З ЖИТТЯ ГРОМАД і ОРГАНІЗАЦІЙ

БРУКЛИН, (САВТ), Н. Й.

Щедрівка молоді на скитальників.

Лише тому, що з нашої громади (Савт Бруклина, окремої від старшої громади з Норту) мало вістей про громадське життя; а ще й тому, що цього року наша молодь, зорганізована, як ветерани світової війни в окремім Католицькім Пості св. О. Николая піднялася обовязку перебрати на себе щедрівку на українських скитальників, треба подати до відома вислід їх праці.

Дібравши до себе дівчат, молодь поділилася на 4 групи і так разом защедрувала $126, які передано до місцевого Українсько-Американського Допомогового Комітету для пересилання їх до головної кватири в Филаделфії. Вислід подиноких груп був такий:

I. Ліста Стефана Якубовича, Івана Стренга, Марії Джейни Гамила і Ірени Барголі виказує такі імена жертводавців: по $3: М. Кучер і родина, родина Сеньків; по $2: обоє Гуменюки, О. Могун, А. Томашевська; по $1: Варголі, Либа, П. Ступінський, С. Гуменюк, М. Кутний, П. Кашуба, Олексюк, М. Якубович, Мадсен, І. Рибка, Лесик, Пакер, Пилипяк, О. Олексюк, І. Якубович, М. Пілар, П. Мартяк. — Разом $30.

II. Ліста Михайла Якубовича, Юлії Сидор, Юлії Ройчак, Ольги Дуда, Нелі Сидор: Г. Пирожок $5; по $2: М. Сидор, Д. Чупа, Ю. Остяк, А. Пирожок, П. Федишин, Г. Кавара, М. Миц, А. Козакевич; по $1: В. Чупа, С. Купчак, І. Коринчук, М. Корчак, М. Либа, К. Каспер, С. Мишалов, М. Добинс. — Разом $29.

III. Ліста Михайла Дацко й Івана Дуди: І. Дикий $5; по $2: А. Данильчук, С. Глущак; по $1: І. Дуда, М. Дацко, В. Сисак, Д. Білик, В. Данилюк, М. Ченак, К. Балич, Г. Канон, І. Василишин, Ф. Дацко. — Разом $20.

IV. Ліста Михайла Борецького і Василя Музики: по $5: І. Либа, Н. Дзюрка, А. Гулей, С. Угорчакова, Ф. Кутна, В. Борис; Борецький і МекДонуед (родина) $3; а В. Музика $1. Разом $34.

Окремо склали: Г. Заборський, І. Гулей по $5; М. Рибак $2; В. Гамила $1.

Місцевий У. А. Допомоговий Комітет.

ВУНСАКЕТ, Р. АЙ.

З дяльности місцевого жіноцтва.

Наше жіноче товариство існує вже 15 літ під іменем О. Кобилянської, від. 29 СУА. В минулому році вислало воно до таборів для дітей скитальців 600 фунтів харчів та 200 фунтів одежі для дітей. Останні чотири пакунки отримали перед самими святами і роздавали дітям молоко замісць різдвяних дарунків. Відчуваємо велике вдоволення, як отримуємо листи, що одержали від нас поміч.

У вересні приготовили ми по зборах чайне приняття, під час котрого зібрано $25 на видання творів Лесі Українки в англійській мові. В листопаді дано виставу „Врятоване подружжя". В грудні ту саму виставу повторено в громаді Менвил, а менвільські громадяни не тільки дали нам салю даром, а ще й радо помагали нам. Дохід з обох вистав виносив $121.50. Вислано для вояків УПА. В лютім голова, п. М. Липська згадала, що в тім місяці обходимо память трагічної смерти О. Бесараб. В її память ухвалено вислати з каси $10 на УПА. До діяльности належить теж збірка, на бідну вдову місцеву, що погоріла, а також і коляду на скитальців.

На річних зборах ухвалено, щоби відзначити цю 15-літню працю жіноцтва на користь свого народу. Вибрано Ювилейний Комітет, до якого ввійшли пані: Р. Вецал, К. Білон та М. Колісник. Комітет підготовляє дуже цікаву програму, а виступатимуть найліпші сили місцеві і позамісцеві. Ювилей буде злучений зі Святом Культури та з мистецькою виставою. Запрошено знамениту бесідницю, котра буде перший раз в нас промовляти. Будуть запрошені й чужинці, а закінчиться те небувале свято святочною. Свято відбудеться 11. квітня. Ввесь прихід призначено на Наукове Товариство ім. Тараса Шевченка.

Марія Колісник, секр.

ДІТРОЙТ, МІШ.

З товариської забави на скитальців.

З нагоди перенесення до новозбудованої хати громадян Теодора і Анни Михальчук господарі запросили кількох своїх приятелів на товариську забаву, котра відбулася 21. лютого. Гром. Михальчук це бувший головний радний У. Н. Союзу, один з організаторів Українського Демократичного Клюбу в Гемтремк, а від кількох років фінансовий секретар У. Н. Дому. Пані Михальчук, теж діяльна; вона одна з передових членкинь в жіночих організаціях, в Українськім Золотім Хресті, і Союзі Українок. Це був теж день уродин п. Михальчука. При добрій забаві присутні не забули і за скитальців. Пні Анна Левкут пригадала нащ обовязок памятати про кожній нагоді за наших рідних на вигнанні.

Зложено $20, які передано до Злученого Українського Американського Допомогового Комітету.

В. Дідик.

Шукають своїх рідних

УВАГА: Зголошуючись на Розшуки до З.У.А.Д.Комітету прохається на початку листа **доконче** подати під яким числом в розшуках було надруковане прізвище особи, яка вас, чи яку ви шукаєте.

За листами чи дресами від скитальників прохаємо звертатись безпосередньо до ЗУА ДКомітету, адресу якого подано при кінці.

Зголошуючись на розшуки не забувайте вложити вашу жертву на покриття поштових і бюрових видатків та за витрату часу на полагодження вашої справи.

• • •

ГРУПА — ЛИСТИ ДО:

12,852 Кальмук Олекси з с. Липівці (Перемишляни) від Волошин Стефана.

12,853 До тіток Діжак Теклі і Марії з с. Гумниськ (Камінка Струмилова) від Діжак Ярослави зам. Шкільна.

12,854 Гук Филипа з с. Верхрат (Рава Руська) від Хоминська Софії зам. Яремкевич.

12,855 Логин Осипа і Юліяна з с. Унятич (Дрогобич) від Логин Михайла.

12,856 Пилипів Палашки і її дочки Анни в Едмонтоні (Канада) пох. з с. Небилів (Калуш) від Жупанський Остапа.

12,857 Столярчук Миколи з с. Яблунівки (Камінець Под.) від Столярчук Степана.

12,858 Дзерин Павла і Тимка з с. Либохора (Турка) від Дзерин Миколи.

12,859 Кухарський Семка і Шиманська Марії (Завойовну) з с. Загірочка (Бібрка) від ТерещукМиколи.

12,860 Сипливий Василя і Михайла від Сипливий Степана с. Андрія з с. Либохора (Турка).

ЄЩЕ ПОМОЛИМСЯ...

Московський патріярх називає Сталіна „Богом даним".

Женева, Швайцарія, 11. березня. — „Вісник" московського патріярхату в останньому виданні друкує „пастирський лист" московського патріярха до „вірних", в якому сказано: „Ми повинні подвоїти свої мольби за благословенну російську державу та за її владу, на чолі якої стоїть мудрий вождь, вибраний Провидінням Божим, щоби вести нашу вітчизну шляхом добробуту і слави".

Заклик Сталінового „патріярха" до „вірних" в краї, де уряд вважає релігію за „опіюм для народу", пригадує відомий факт зі Совдепії: Бабуся молилася під хрестом. До неї підійшов енкаведист і питає: молитесь бабусю? Молюся, сину — відповідає бабуся. „А молитесь і за Сталіна" — питає дальше большевик. Бабуся відповіла: Молюсь, сину, і за Сталіна, але Бог ще досі моєї молитви не вислухав. Сталін ще живе.

СТАНОВИЩ БРИТАНІЇ ДО ВБИСТВА МАСАРИКА.

Лондон, 10-го березня. — Смерть Масарика викликала найглибше потрясення в Британії, де Масарик мав багато політичних і особистих приятелів, будучи там довгий час чехословацьким амбасадором. Премієр Атлі заявив, що Масарик цілком певно не міг перенити того, щоб дивитись спокійно як тоталітарний большевизм брутально нищить твір його батька та ціль його життя: чехословацьку свободу. Чорчил, Іден та інші визначні державні мужі підкреслювали трагічну долю Чехословаччини сьогодні, що виявила стільки глибокої приязні з Британією під час чорних днів минулої війни.

СЛАВНИЙ ЛЕТУН НА ВІДПОЧИНКУ.—Це Джеймс Г. Дулитл у „цивільному". У часі війни було про нього багато мови, як генерала та команданта Восьмої Повітряної Сили, яка робила налети на Токіо, столицю Японії. Тепер бачимо його разом з дружиною при вечері в готелі Плаза в Ню Йорку.

12,861 Соловей Дмитра, Несторук Івана і Параски (Гура) з с. Ворон (Товмач) від Несторук Якова.

12,862 Умінська Розалії з д. Кудревич з с. Случине (Сторобін-Білорусь) від Кудревич Михайла.

12,863 Яринівський брат Захарія з с. Росохонатець (Підгайці) від Яринівський Володимира.

12,864 Біланська Марії, Дмитрик Юлії з с. Воловець (Горлиці) від Полянська Анастазії.

12,865 Федаш Онуфрія, Різник Миколи, з с. Смільник (Лісько) і з с. Боберка (Турка) від Федаш Теодора.

12,866 Макар Олекси з с. Сприня (Самбір) від Макар Романа.

12,867 Калагурка Нестора з с. Добростани (Городок) від Калагурка Теодора.

12,868 Кобильнюк вуйка з с. Токи (Тернопіль-Збараж) від Кончак Осипа.

12,869 Фенько Івана та односельчан з Поляни. До рідних і знайомих своїх парохіян о. Юрчинського з с. Добромірки (Збараж) від Оксани з д. Юрчинських зам. Веселий Оксани і Романа.

12,870 о. Лещишин Дмитра від Єрощук Зиновія.

12,871 Токриман Марії і Анастазії з с. Гнилиць Великих (Збараж) від доньки Бардюк Варвари.

12,872 Місюга Василя з с. Глибока (Буковина) від Місюга Теодора.

12,873 Гнилка Івана і Григорія, Темечко Осипа, Завацька Марії з с. Зволожа (Березів) від Темечко Евстахії.

12,874 Харитін Федора іМартин з с. Буянів (Жидачів) від Гурій Михайла.

12,875 Гбур Василя з с. Родавка (Березів) пошукує Щурко Анна з Америки.

12,876 Домбровський Григорія з с. Кречкова (Перемишль) від брата Борницький Василя.

12,877 Михайлишин Павла батька з с. Криволуки (Станиславів) від Михайлишин Івана.

12,878 Лень Маргарети, Анни і брата Антона з м. Сторожинець (Румунія) від Валюкін Петра і Мукокін Марії.

12,879 До кревних і знайомих з с. Ясениця Замкова (Турка) від Тимків Петра.

12,880 Долосицька Марії від Коциловський Івана.

12,881 Кек Теодора з с. Пукова (Рогатин) і Кек Марії від Васьків Семена.

12,882 Горошко Аксентія і Івана з с. Перемирки (Кремянець Вол.) від Рементова Ніни з д. Сінкевич.

12,883 Мурин Максима батька з Полісся (Берест над Бугом) від Мурин Евдокії замуж. Жеребець.

12,884 Мисик Григорія від Демчук Марії з с. Рогізно (Яворів).

12,885 Клим Юрка з с. Дзвиняч Гірний (Турка над Стрием) і Клим Еви від Коханець Фені.

12,886 Павлів Гринька батька з с. Кропивник (Калуш) від сина Павлів Василя.

12,887 Лехкий Михайла і Катерини з с. Сушиця Мала (Стрий - Самбір) від Макар Михайла.

12,888 Дяк Дмитра стрийка від Козак Анастазії з д. Дяк з с. Нове Село (Рудки).

12,889 Віхолат Михайла з с. Тимці (Любачів), Ляшин Анни з с. Люблинець (Чесанів) від Бінєвич Івана.

12,890 Лехман Анни мами і тітки Анастазії і Марії, Дуда Ілька з с. Берест (Лісько) від Лехман Розалії.

12,891 Гривна Марії, Варян Анни і Андрія, Гаран Семена і Русенко Василя від Русенко Анни.

12,892 Сольський Онофра і Антона, Лужецька Анни з с. Старої Соли (Самбір) від Лужецький Миколи.

12,893 Шеліга Теодора від учителя Ясеновський Евстахія з с. Ігровиць (Тернопіль).

12,894 Хрбан Марії з д. Фіялка і її сестри Катерини від Криськів Марка.

Голоситись на адресу:

United Ukrainian American Relief Committee
P. O. Box 1661
Philadelphia 5, Pa.

ЛИСТУВАННЯ РЕДАКЦІЇ

Сейнт Луїс, Мо. — У проголошенні виказі коляди має бути: Василь Щупляк $10, В. Гресько $2. Разом заколядовано $306.90. Між жертводавцями справляється прізвища в такий спосіб: С. Гармич, М. Тильович, І. Подоба, Ю. Василюка, Анна Савіцька, І. Грамоцький, С. Василюка, І. Люпчин, Парана Щупляк.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ У. Н. С.

ПОШУКУВАННЯ

Анна Пятковичі зі с. Терпилівка, пов. Збараж, пошукує свого брата **Дмитра Бугая** з того самого села, який перебуває в З.Д.А. Пошукуваний, або хто знає місце його перебування, хай зголоситься на адресу: **Anna Piatkowycz, Av. Santa Fe — № 402, Buenos Aires, Rep. Argentina.**

ГОЛОЇРЯТКИНА АННА пошукує **ПОЛЯКОВА ГРИГОРІЯ**, який еміґрував за кордон з м. Новочеркаськ юнкерським училищем. Прошу зголоситися на адресу:
ПЧІЛКА НАТАЛЯ
(20) Hannover, Möckerstr. 21-29, Bl. 8/76, camp Lyssenko, Germany, Engl. Zone.

ТАРЗАН, ч. 1803. Начальник вмішується в боротьбу.

Поставивши проти себе силу і гнучкість, получені з вправою, оба могутні велитні змагалися в дужанні.

Вкінці Тарзанів досвід з нетрів узяв верх і коли він завважав відповідне місце... ...він вхопив Еронга в свої обійми так, що той не міг звільнитися.

В дикий спосіб малпочоловік натискав на Еронга, доки той не почав стогнати так, що зворушив серце начальника. „Розділіть їх" — закомандував він своїм воякам.